ROZSUDEK SOUDU (čtvrtý senát)

8. června 2005 *

Ve věci T-315/03,

Hans-Peter Wilfer, s bydlištěm v Markneukirchen (Německo), zastoupený A. Kockläunerem, advokátem,

žalobce,

proti

Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM), zastoupenému D. Schennenem a G. Schneiderem, jako zmocněnci,

žalovanému,

* Jednací jazyk: němčina.

jejímž předmětem je žaloba podaná proti rozhodnutí prvního odvolacího senátu OHIM ze dne 11. července 2003 (věc R 266/2002-1) týkajícímu se zápisu slovního označení ROCKBASS jako ochranné známky Společenství,

SOUD PRVNÍHO STUPNĚ EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ (čtvrtý senát),

ve složení H. Legal, předseda, P. Lindh a V. Vadapalas, soudci,

vedoucí soudní kanceláře: I. Natsinas, rada,

s přihlédnutím k žalobě došlé kanceláři Soudu dne 15. září 2003,

s přihlédnutím k vyjádření došlému kanceláři Soudu dne 16. prosince 2003,

po jednání konaném dne 9. prosince 2004,

vydává tento

Rozsudek

Skutečnosti předcházející sporu

1 Dne 5. října 2001 podal žalobce u Úřadu pro harmonizaci na vnitřním trhu (ochranné známky a vzory) (OHIM) přihlášku ochranné známky Společenství podle nařízení Rady (ES) č. 40/94 ze dne 20. prosince 1993 o ochranné známce Společenství (Úř. věst. 1994, L 11, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 146), ve znění pozdějších předpisů.

2 Ochrannou známkou, jejíž zápis byl požadován, je slovní označení ROCKBASS.

3 Výrobky, pro které byl zápis požadován, náležejí do třídy 9, 15 a 18 ve smyslu Niceské dohody o mezinárodním třídění výrobků a služeb pro účely zápisu známek ze dne 15. června 1957, ve znění změn a doplňků, a odpovídají tomuto popisu:

— třída 9: „Technické zvukové přístroje, mixážní pulty, přístroje pro zvukové efekty, zesilovače, reproduktory, aktivní zesilovače; obaly, kufry a vaky přizpůsobené pro výše uvedené přístroje“;

— třída 15: „Hudební nástroje, zejména kytary, elektrické kytary, basové kytary, akustické kytary, příslušenství pro kytary, a sice struny, kolíky a popruhy; obaly, kufry a vaky přizpůsobené pro výše uvedené výrobky";

— třída 18: „Obaly, kufry a vaky".

4 Rozhodnutím ze dne 11. března 2002 zamítl průzkumový referent přihlášku podle čl. 7 odst. 1 písm. b) a c) nařízení č. 40/94.

5 Dne 25. března 2002 podal žalobce k OHIM podle článků 57 až 62 nařízení č. 40/94 odvolání proti rozhodnutí průzkumového referenta a dne 3. července 2002 podal písemné odůvodnění obsahující důvody tohoto odvolání.

6 Dne 2. července 2003 podal žalobce dodatečné písemné odůvodnění obsahující potvrzení pana Roesberga, vydavatele hudebního časopisu, jakož i údaje o zápisech ochranné známky ROCKBASS v Kanadě, Austrálii a na Novém Zélandě.

7 Rozhodnutím ze dne 11. července 2003 (dále jen „napadené rozhodnutí") doručeným žalobci dne 16. července 2003 zamítl první odvolací senát OHIM odvolání podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94. Odvolací senát v podstatě shledal, že u dotčené veřejnosti složené z hudebních odborníků, slovo „rockbass" odkazuje na basovou kytaru, která je vhodná především ke hraní rockové hudby

a představuje rovněž techniku basové kytary – „rockbass". V důsledku toho měl za to, že slovní označení ROCKBASS přímo popisuje hudební nástroje a jejich příslušenství, jakož i ostatní výrobky uvedené v přihlášce, jelikož jejich popisy zahrnují výrobky používané v souvislosti s basovými kytarami.

Návrhy účastníků řízení

8 Žalobce navrhuje, aby Soud:

— zrušil napadené rozhodnutí;

— uložil OHIM náhradu nákladů řízení.

9 OHIM navrhuje, aby Soud:

— zamítl žalobu;

— uložil žalobci náhradu nákladů řízení.

K návrhu týkajícímu se zastoupení žalobce

10 Na jednání žalobce navrhoval, aby bylo zaprotokolováno, že je zastoupen společně A. Kockläunerem, advokátem, a S. Zechem, patentovým zástupcem, nebo podpůrně, že je zastoupen A. Kockläunerem, advokátem, ve spolupráci se S. Zechem, patentovým zástupcem.

11 Stefan Zech byl oprávněn vystupovat na jednání za přítomnosti a pod kontrolou advokáta. Naproti tomu návrhu žalobce směřujícímu k tomu, aby S. Zech byl připuštěn jako jeho zástupce, nelze vyhovět. Podle článku 19 statutu Soudního dvora totiž zastupovat jiné účastníky řízení než členské státy a orgány uvedené v prvním a druhém pododstavci tohoto článku nebo jim být nápomocen může pouze advokát oprávněný k výkonu advokacie podle práva některého členského státu nebo jiného státu, který je stranou dohody o Evropském hospodářském prostoru (EHP) [viz usnesení Soudu ze dne 9. září 2004, Alto de Casablanca v. OHIM – Bodegas Chivite (VERAMONTE), T-14/04, Sb. rozh. s. I-3077, bod 9 a uvedená judikatura].

K potvrzení týkajícímu se řízení o zápisu ochranné známky ROCKBASS ve Spojených státech předloženému na jednání

12 Na jednání žalobce předložil potvrzení týkající se řízení o zápisu ochranné známky ROCKBASS ve Spojených státech.

13 V tomto ohledu je namístě nejdříve připomenout, že ze znění odstavců 2 a 3 článku 63 nařízení č. 40/94 vyplývá, že zrušení, jakož i změna rozhodnutí odvolacích senátů je možná pouze tehdy, jestliže rozhodnutí je stiženo věcnou či formální proti-

právností. Podle ustálené judikatury musí být dále legalita aktu Společenství posuzována podle faktických a právních skutečností existujících ke dni, kdy byl akt přijat. Legalita rozhodnutí odvolacího senátu může být tedy zpochybněna uplatněním nových skutečností před Soudem, pouze pokud bylo prokázáno, že odvolací senát musel z moci úřední zohlednit tyto skutečnosti během správního řízení před přijetím rozhodnutí v projednávaném případě [viz rozsudek Soudu ze dne 26. listopadu 2003, HERON Robotunits v. OHIM (ROBOTUNITS), T-222/02, Recueil, s. II-4995, body 50 a 51 a uvedená judikatura].

14 V projednávaném případě potvrzení předložené žalobcem je pozdějšího data než přijetí napadeného rozhodnutí. Krom toho skutečnosti vztahující se na řízení o zápisu ochranné známky ROCKBASS ve Spojených státech nepředstavují skutečnosti, které musel odvolací senát z moci úřední zohlednit před přijetím napadeného rozhodnutí. Dotčené potvrzení tedy nemůže zpochybnit legalitu tohoto rozhodnutí, a musí být tedy ponecháno bez povšimnutí.

K návrhu na zrušení

15 Na podporu své žaloby uvádí žalobce čtyři žalobní důvody. První žalobní důvod vychází z neprovedení přezkumu skutečností z moci úřední. Žalobce se dovolává porušení povinnosti odůvodnění a druhým žalobním důvodem vytýká v podstatě odvolacímu senátu, že nezohlednil dokumenty předložené žalobcem v jeho dodatečném písemném odůvodnění ze dne 2. července 2003. Třetí a čtvrtý žalobní důvod vychází z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) a b) nařízení č. 40/94.

K prvnímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z neprovedení přezkumu skutečností z moci úřední za porušení čl. 74 odst. 1 první věty nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

16 Žalobce tvrdí, že OHIM nepřezkoumal skutečnosti z moci úřední, a porušil tak čl. 74 odst. 1 první větu nařízení č. 40/94, neboť nezohlednil informace ve prospěch zápisu označení, získané na internetu.

17 Podle žalobce nezohlednil OHIM zejména skutečnost, že slovo „rockbass" je na internetu užíváno v zásadě buď jako odkaz na jeho výrobky, nebo jako označení ryb, a sice „okouna skalního (*ambloplites rupestris)*". Co se týče ostatních příkladů použití tohoto slova, ponechal OHIM bez povšimnutí skutečnost, že se netýkají základních vlastností dotčených výrobků.

18 OHIM namítá, že odvolací senát v napadeném rozhodnutí poukazuje na jedenáct internetových stránek a přezkoumává jejich obsah. Krom toho žalobní důvod žalobce se ve skutečnosti týká podstaty rozhodnutí. Mimoto OHIM podotýká, že ustanovení čl. 74 odst. 1 nařízení č. 40/94 je výrazem procesní zásady, a nikoliv povinnosti provést přezkum skutečností z moci úřední ve stanovené míře.

Závěry Soudu

19 Podle čl. 74 odst. 1 první věty nařízení č. 40/94 „v průběhu řízení zkoumá úřad skutečnosti z moci úřední".

20 Podle judikatury musí být přezkum provedený příslušným orgánem v oblasti ochranných známek striktní a úplný, aby se zamezilo tomu, že jsou ochranné známky zapsány nepatřičným způsobem [viz, co se týče první směrnice Rady 89/104/EHS ze dne 21. prosince 1988, kterou se sbližují právní předpisy členských států o ochranných známkách (Úř. věst. 1989, L 40, s. 1; Zvl. vyd. 17/01, s. 92), rozsudek Soudního dvora ze dne 6. května 2003, Libertel, C-104/01, Recueil, s. I-3793, bod 59]. Z důvodů právní jistoty a řádné správy je tedy třeba zajistit, aby ochranné známky, jejichž užívání by mohlo být před soudy úspěšně napadáno, nebyly zapsány (viz, co se týče směrnice 89/104, rozsudek Soudního dvora ze dne 29. září 1998, Canon, C-39/97, Recueil, s. I-5507, bod 21).

21 V projednávaném případě je nesporné, že odvolací senát přezkoumal několik internetových stránek a zohlednil informace za účelem přezkumu přihlášky k zápisu ochranné známky podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94. V tomto ohledu je třeba podotknout, že odvolací senát nebyl povinen v napadeném rozhodnutí poukázat na všechny informace, které mohl najít na internetu. Krom toho skutečnost, že tyto informace zahrnují několik odkazů na užívání přihlašované ochranné známky ve vztahu k výrobkům přihlašovatele, není sama o sobě takové povahy, že by zpochybnila závěr odvolacího senátu, pokud jde o popisnou povahu označení ve smyslu čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94.

22 Krom toho argument žalobce, podle kterého OHIM nesprávně vyložil informace nalezené na internetu, směřuje ve skutečnosti proti posouzení skutkového stavu, které v napadeném rozhodnutí provedl odvolací senát. Tento argument je tedy třeba analyzovat v rámci přezkumu žalobního důvodu vycházejícího z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94.

23 V důsledku toho musí být první žalobní důvod zamítnut.

K druhému žalobnímu důvodu, vycházejícímu z nezohlednění skutečností předložených žalobcem

Argumenty účastníků řízení

24 Žalobce vytýká odvolacímu senátu, že nepřezkoumal jeho dodatečné písemné odůvodnění ze dne 2. července 2003 a jeho přílohy obsahující potvrzení pana Roesberga, vydavatele hudebního časopisu, a informace o starších zápisech ochranné známky ROCKBASS. Podle žalobce byl OHIM povinen vysvětlit, z jakého důvodu nebylo namístě zohlednit tyto dodatečné skutečnosti.

25 OHIM odpovídá, že odůvodnění ze dne 2. července 2003 bylo předloženo jeden rok po podání odůvodnění uvádějícího důvody odvolání a pouze devět dní před přijetím napadeného rozhodnutí. Jelikož před předložením písemností doručených zpravodaji ve věci uplynula určitá doba, nebylo skutečně uvedené odůvodnění dáno odvolacímu senátu na vědomí.

26 OHIM rovněž tvrdí, že odvolací senát byl oprávněn toto odůvodnění nezohlednit podle čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94, a dokonce mu bylo zakázáno, aby neporušil zásadu řádné správy a spravedlnosti, obeznámit se s obsahem odůvodnění předloženého během vypracování návrhu rozhodnutí.

27 Krom toho potvrzení pana Roesberga předložené žalobcem pouze znovu opakuje argument, který žalobce již před OHIM uvedl a který odvolací senát v napadeném

rozhodnutí přezkoumal. Co se týče starších zápisů ve státech, které nejsou členskými státy Společenství, může být tomuto argumentu v souvislosti této věci přikládán pouze nepatrný význam.

Závěry Soudu

28 Podle čl. 59 třetí věty nařízení č. 40/94 v rámci odvolání podaných proti rozhodnutím průzkumových referentů musí být písemné odůvodnění odvolání předloženo ve lhůtě čtyř měsíců ode dne doručení rozhodnutí.

29 Toto ustanovení nemůže být vykládáno v tom smyslu, že brání zohlednění nových skutečností nebo důkazů předložených během přezkumu odvolání ohledně absolutního důvodu zamítnutí po uplynutí lhůty k podání důvodů odvolání. Článek 74 odst. 2 nařízení č. 40/94, který stanoví, že OHIM nemusí přihlížet ke skutečnostem, které účastníci včas neuvedli, ani k důkazům, které včas nepředložili, totiž svěřuje odvolacímu senátu posuzovací pravomoc, zda zohlední dodatečné skutečnosti předložené po uplynutí této lhůty. Krom toho OHIM v odpovědi na otázku Soudu na jednání uvedl, že řízení týkající se přezkumu absolutních důvodů zamítnutí před odvolacím senátem nestanoví zvláštní lhůtu, po jejímž uplynutí účastníci řízení již nemohou účinně uplatnit nové skutečnosti nebo předložit dodatečnou argumentaci.

30 Z toho vyplývá, že v projednávaném případě měl odvolací senát provést přezkum dodatečného písemného odůvodnění ze dne 2. července 2003, aby se přinejmenším ujistil, že toto odůvodnění neobsahuje nové skutečnosti nebo důkazy, které mají být přezkoumány s ohledem na čl. 74 odst. 2 nařízení č. 40/94.

31 OHIM však ve svém vyjádření a na jednání připustil, že dodatečné písemné odůvodnění žalobce nebylo odvolacím senátem přezkoumáno. V tomto ohledu OHIM nijak neprokázal, že v okamžiku obdržení dodatečného odůvodnění žalobce bylo již přijato rozhodnutí odvolacího senátu, a že tedy odvolací senát již nemohl toto odůvodnění zohlednit. Je namístě rovněž podotknout, že se OHIM nemůže omezit na námitku, že důvody spojené se správní organizací neumožnily dát dotčené odůvodnění odvolacímu senátu na vědomí.

32 Odvolací senát tím, že neprovedl přezkum tohoto odůvodnění, se tedy dopustil procesního pochybení.

33 Vada řízení však vede k celkovému nebo částečnému zrušení rozhodnutí pouze tehdy, jestliže je prokázáno, že v případě neexistence této vady mohlo mít napadené rozhodnutí jiný obsah (viz obdobně rozsudky Soudního dvora ze dne 29. října 1980, Van Landewyck a další v. Komise, 209/78 až 215/78 a 218/78, Recueil, s. 3125, bod 47, a ze dne 21. března 1990, Belgie v. Komise, C-142/87, Recueil, s. I-959, bod 48; viz rovněž v tomto smyslu rozsudek Soudního dvora ze dne 21. října 2004, KWS Saat v. OHIM, C-447/02 P, Sb. rozh. s. I-10107, body 47 až 50). Je třeba však konstatovat, že dodatečné odůvodnění předložené žalobcem u odvolacího senátu neobsahovalo nové argumenty nebo nové důkazy takové povahy, aby ovlivnily podstatu napadeného rozhodnutí.

34 Je totiž nesporné, že potvrzení pana Roesberga bylo předloženo pouze na podporu dvou argumentů, které žalobce již uplatnil před průzkumovým referentem a před odvolacím senátem. Tyto dva argumenty, které byly přezkoumány v bodech 19 až 22 napadeného rozhodnutí, se týkají otázky, zda slovo „rockbass" představuje pouze

hudební styl a zda existují basové kytary speciálně určené ke hraní tohoto hudebního stylu. Z toho vyplývá, že potvrzení pana Roesberga nemohlo ovlivnit podstatu napadeného rozhodnutí.

35 Pokud jde o údaje o zápisech ochranné známky ROCKBASS v Kanadě, Austrálii a na Novém Zélandě, je namístě připomenout, že režim právní úpravy Společenství ochranných známek je samostatným systémem, který se skládá ze souboru pravidel a který sleduje cíle, které jsou pro něj zvláštní, a jeho použití je nezávislé na jakémkoli vnitrostátním systému [rozsudek Soudu ze dne 5. prosince 2000, Messe München v. OHIM (electronica), T-32/00, Recueil, s. II-3829, bod 47]. Podle judikatury zápisy již provedené v členských státech nepředstavují rozhodující skutečnosti, avšak mohou být zohledněny pouze pro účely zápisu ochranné známky Společenství zejména tím, že nabízejí analytický podklad pro posouzení přihlášky k zápisu ochranné známky Společenství [viz rozsudek Soudu ze dne 24. listopadu 2004, Henkel v. OHIM (Tvar bílé a průhledné lahvičky), T-393/02, nezveřejněný ve Recueil, s. II-4115, bod 46 a uvedená judikatura]. Z toho *a fortiori* vyplývá, že zápisy provedené ve třetích zemích, jejichž právní předpisy nepodléhají harmonizaci Společenství, nemohou nijak sloužit k tomu, aby prokázaly, že kritéria totožná s kritérii v čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 byla považována za splněná.

36 Jelikož dodatečné odůvodnění ze dne 2. července 2003 neobsahuje nové skutečnosti takové povahy, aby ovlivnily podstatu napadeného rozhodnutí, nemůže vést za těchto okolností neprovedení přezkumu tohoto odůvodnění odvolacím senátem ke zrušení tohoto rozhodnutí.

37 Z výše uvedeného vyplývá, že druhý žalobní důvod musí být zamítnut.

Ke třetímu žalobnímu důvodu, vycházejícímu z porušení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94

Argumenty účastníků řízení

38 Žalobce napadá nejdříve vymezení relevantní veřejnosti provedené odvolacím senátem, podle kterého jsou dotčené výrobky určeny hudebním odborníkům. Podle žalobce se za dotčenou veřejnost musí považovat průměrný, dobře informovaný spotřebitel.

39 Pokud jde o označení ROCKBASS, uvádí žalobce různé významy jeho složek. Uplatňuje rovněž, že v angličtině slovní spojení „rock bass" má konkrétní význam, a to „okoun skalní (*ambloplites rupestris)*", který je s ohledem na uplatněné výrobky velmi neobvyklý. Dotčené označení, které vykazuje neobvyklou gramatickou strukturu a nemá jednoznačný význam, tedy může být relevantní veřejností vnímáno jako fantazijní výraz.

40 Žalobce dále uvádí, že i přes jeho možnou popisnou konotaci nemůže mít označení ROCKBASS vzhledem k dotčeným výrobkům jasný a přesný význam, který nemůže být nesprávně pochopen. Zejména z důvodu, že basová kytara nemá pro rockovou hudbu zvláštní vlastnosti, není přirozené chápat výraz „rockbass" jako označení zvláštního typu basových kytar nebo jako označení funkce basové kytary.

41 Za předpokladu, že výraz „rockbass" znamená techniku hry na basovou kytaru, nemůže tento význam popisovat styl užití výrobků, jelikož na každý hudební nástroj

lze hrát jakýkoli hudební styl. V důsledku toho vztah mezi označením a basovými kytarami není přímý, jelikož se netýká zejména jejich základních vlastností.

42 Pokud jde o příslušenství pro kytary, žalobce uvádí, s odkazem na rozsudek Soudu ze dne 27. února 2002, Ellos v. OHIM (ELLOS) (T-219/00, Recueil, s. II-753, bod 41), že judikatura vyžaduje samostatný přezkum každé kategorie uplatňovaných výrobků nebo služeb. V projednávaném případě slovo „rockbass" nemá zřejmou spojitost ani se základními vlastnostmi příslušenství pro kytary ve třídě 15, ani s výrobky náležejícími do tříd 9 a 18.

43 OHIM namítá, že význam označení musí být analyzován ve vztahu k veřejnosti dotčené výrobky uvedenými v přihlášce, přičemž technické hledisko není příliš významné. V projednávaném případě se dotčená veřejnost skládá z profesionálních hudebníků nebo amatérů vykonávajících své umění, představujících skupinu spotřebitelů, kteří mají zvláštní znalosti nebo mohou žádat radu ve specializovaném obchodě.

44 Co se týče složek dotčeného označení, OHIM uvádí, že slovo „bass" znamená jak hudební nástroj, tak i basové noty hudebního díla. Slovo „rock" odpovídá v této souvislosti rockové hudbě. Skutečnost, že označení a jeho složky by mohly mít v jiné souvislosti jiné významy, není přitom významná. Dotčené označení, které je vytvořeno syntaticky obvyklým postavením dvou slov vedle sebe, tedy označuje jasným a gramaticky správným způsobem basový hudební nástroj určený ke hraní rockové hudby.

45 Tento závěr vyplývá rovněž z přezkumů provedených na několika internetových stránkách, včetně stránek uvedených žalobcem, které zmiňují slovo „rockbass" jako hudební nástroj.

46 OHIM uplatňuje, že argument žalobce, podle kterého neexistují basové kytary speciálně vyrobené ke hraní rockové hudby, není rozhodující pro dotčenou veřejnost, která chápe slovo „rockbass", aniž by přezkoumávala technické možnosti. K prokázání popisné povahy dotčeného označení stačí spotřebiteli jasně oznámit, že kytara je určena rovněž ke hraní rockové hudby.

47 Podle OHIM se důvod zamítnutí nepoužije nejen na kategorii výrobků náležejících do třídy 15, jejichž popis zahrnuje basové kytary, ale rovněž na všechny výrobky uvedené v přihlášce. Pokud jde zejména o zvukové přístroje náležející do třídy 9, tyto přístroje jsou nezbytné ke hraní rockové hudby s elektrickou basovou kytarou, která nemůže vydávat tóny bez použití zesilovačů a reproduktorů. Pokud jde o obaly, kufry a vaky náležející do řídy 18, je označení popisné, jelikož jsou používány pro přepravu kytar a zvukových přístrojů, přičemž dotčené označení je chápáno jako odkaz na obsah kufrů.

48 Pokud jde o příslušenství, jako struny, kolíky a popruhy, OHIM tvrdí, že pro účely použití čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94 neexistuje příslušenství jako takové, jelikož je spojeno vždy s určitým hlavním výrobkem a sdílí jeho účel. Takový závěr vyplývá jasně z čl. 12 písm. c) nařízení č. 40/94. I když si je OHIM vědom toho, že Soudem bylo přijato ve výše uvedeném rozsudku ELLOS, bod 41, a rozsudku ze dne 3. října 2001, Zapf Creation v. OHIM (New Born Baby) (T-140/00, Recueil, s. II-2927, bod 31) odlišné stanovisko, považuje přístup, který vyžaduje zvláštní přezkum pro každý výrobek obsažený v přihlášce k zápisu bez ohledu na vztah k ostatním výrobkům, za nepřiměřený.

Závěry Soudu

49 Podle čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 se do rejstříku nezapíší „ochranné známky, které jsou tvořeny výlučně označeními nebo údaji, které mohou sloužit

v oblasti obchodu k označení druhu, jakosti, množství, účelu, hodnoty, zeměpisného původu nebo doby výroby výrobků nebo poskytnutí služby nebo jiných jejich vlastností".

50 Ustanovení čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94 sleduje cíl obecného zájmu, který vyžaduje, aby označení nebo údaje popisující vlastnosti výrobků nebo služeb, pro které je zápis požadován, mohly být všemi volně užívány. Toto ustanovení zabraňuje tedy tomu, aby taková označení nebo údaje byly vyhrazeny pouze jedinému podniku z důvodu jejich zápisu jako ochranné známky (rozsudek Soudního dvora ze dne 23. října 2003, OHIM v. Wrigley, C-191/01 P, Recueil, s. I-12447, bod 31, a výše uvedený rozsudek ELLOS, bod 27).

51 Z tohoto hlediska jsou označení a údaje uvedené ve zmíněném ustanovením takové, které mohou sloužit při běžném užívání z hlediska cílové veřejnosti, pro označení, buď přímo, nebo uvedením jedné z jejich základních vlastností, výrobku nebo služby, pro kterou je zápis požadován (rozsudek Soudního dvora ze dne 20. září 2001, Procter & Gamble v. OHIM, C-383/99 P, Recueil, s. I-6251, bod 39). Posouzení popisné povahy označení tedy může být provedeno pouze jednak ve vztahu k dotyčným výrobkům nebo službám, a jednak vůči tomu, jak jej vnímá relevantní veřejnost [rozsudek Soudu ze dne 20. března 2002, DaimlerChrysler v. OHIM (CARCARD), T-356/00, Recueil, s. II-1963, bod 25].

52 V projednávaném případě, co se týče relevantní veřejnosti, odvolací senát měl v bodě 15 napadeného rozhodnutí za to, že dotčené výrobky jsou určeny odborné veřejnosti, tvořené hudebními profesionály a amatéry. Nicméně, jak upřesnil OHIM ve svých argumentech, i když dotčení spotřebitelé nemají nezbytně zvláštní znalosti, mohou vždy požádat o radu ve specializovaném obchodě.

53 Je tedy namístě konstatovat, že relevantní veřejnost v projednávaném případě je složena z hudebních profesionálů a amatérů hrajících hudbu, kteří nemají nezbytně zvláštní technické znalosti.

54 Jelikož se označení ROCKBASS skládá ze dvou anglických podstatných jmen, „rock" a „bass", relevantní veřejností je zaprvé anglicky mluvící veřejnost. Je však namístě uvést, že slova tvořící označení existují, s případnými nepatrnými odchylkami, v ostatních jazycích Společenství.

55 Jak konstatoval odvolací senát, slovo „rock" označuje v jednom ze svých významů, hudební styl a slovo „bass" označuje zejména hlubší tóny hudebního díla nebo hudební nástroj, který je vydává, např. basová kytara.

56 Pokud jde o argument uplatněný žalobcem, podle něhož s odkazem na různé významy složek označení ROCKBASS toto označení nemá jasný a určitý význam, je třeba namítat, že popisná povaha označení musí být posuzována ve vztahu k výrobkům a službám, pro které byl zápis požadován (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek ROBOTUNITS, bod 41). V projednávaném případě odvolací senát správně zohlednil významy specificky spojené s dotyčnými výrobky.

57 Z toho vyplývá, že slovo „rockbass" označuje, jak konstatoval odvolací senát, basovou kytaru, která je vhodná ke hraní rockové hudby, nebo naopak hudební styl hraný s basovou kytarou.

58 Toto posouzení nemůže být zpochybněno skutečností, že dotčené slovo není jako takové uvedeno ve slovnících.

59 V tomto ohledu je třeba připomenout, že podle judikatury Soudního dvora je popisnou ochrannou známkou taková ochranná známka, která je tvořena novým slovem složeným z prvků, z nichž každý popisuje vlastnosti výrobků nebo služeb, pro které byl zápis požadován, s výjimkou případů, kdy existuje zřetelná odchylka mezi novým slovem a pouhým souhrnem prvků, které jej tvoří, což předpokládá, že z důvodu nezvyklé povahy spojení vzhledem k uvedeným výrobkům či službám, vytváří nové slovo dojem dostatečně vzdálený dojmu vyvolanému prostým spojením údajů poskytnutých těmito prvky, které jej tvoří (viz v rámci směrnice 89/104 rozsudky Soudního dvora ze dne 12. února 2004, Koniklijke KPN Nederland, C-363/99, Recueil, s. I-1619, bod 100, a Campina Melkunie, C-265/00, Recueil, s. I-1699, bod 43).

60 V projednávaném případě však označení ROCKBASS nepředstavuje odchylku ve vztahu k lexikálním pravidlům angličtiny, jelikož odpovídá syntakticky správnému postavení dvou slov vedle sebe, které jej tvoří. Struktura označení tedy není neobvyklá (viz v tomto smyslu výše uvedené rozsudky CARCARD, bod 29, a ROBOTUNITS, bod 39) a netvoří dojem vzdálený dojmu vyvolanému prostým spojením údajů poskytnutých jeho složkami.

61 Pokud jde o argument žalobce, podle kterého technicky neexistuje basová kytara speciálně určená ke hraní rockové hudby, je namístě připomenout, že pro použití čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94, stačí, že označení popisuje jeden z možných účelů dotčených výrobků, který může být zohledněn během volby provedené relevantní veřejností, a který tedy představuje základní vlastnost [výše uvedený rozsudek ROBOTUNITS, bod 44, a rozsudek Soudu ze dne 20. července 2004, Lissotschenko a Henze v. OHIM, T-311/02, Sb. rozh. s. II-2957, bod 41].

62 Je nesporné, že hra rockové hudby je jedním z možných účelů dotčených výrobků. Rock je velmi známý moderní styl, který je spojován s elektrickou kytarou. Odkaz na tento styl, následovaný odkazem na basovou elektrickou kytaru, tedy může být zohledněn během výběru kytary, zejména pokud má spotřebitel v úmyslu hrát rock. Krom toho, jak prokázal odvolací senát odkazem na různé iternetové stránky, označení složené ze slov „rock" a „bass" může být užíváno společně v obchodě pro označení elektrické basové kytary určené ke hraní rockové hudby. Otázka technické přesnosti takového označení není důležitá z hlediska dotčeného spotřebitele, který nemá zvláštní technické znalosti.

63 Co se týče basových kytar, odvolací senát tedy právem shledal, že označení ROCKBASS se vztahuje přímo na tyto výrobky, jakož i na jejich účel, který může být zohledněn při volbě provedené relevantní veřejností, a tedy že je popisné.

64 Pokud jde o ostatní hudební nástroje náležející do třídy 15 uvedené v přihlášce k zápisu, je třeba podotknout, že žalobce požadoval zápis dotčeného označení pro celou tuto kategorii výrobků, bez rozdílu. V důsledku toho je namístě potvrdit posouzení odvolacího senátu pro celou tuto kategorii [viz v tomto smyslu rozsudky Soudu ze dne 7. června 2001, DKV v. OHIM (EuroHealth), T-359/99, Recueil, s. II-1645, bod 33; ze dne 27. února 2002, Streamserve v. OHIM (STREAMSERVE), T-106/00, Recueil, s. II-723, bod 46; ze dne 20. března 2002, DaimlerChrysler v. OHIM (TELE AID), T-355/00, Recueil, s. II-1939, bod 34; výše uvedený rozsudek CARCARD, body 33 a 36, a DaimlerChrysler v. OHIM (TRUCKCARD), T-358/00, Recueil, s. II-1993, body 34 a 37].

65 Pokud jde o výrobky popsané v přihlášce jako příslušenství pro kytary, a sice struny, kolíky a popruhy, jakož i obaly, kufry a vaky přizpůsobené pro kytary, přičemž

všechny tyto výrobky náležejí do třídy 15, je třeba připomenout, že označení výrobku jako „příslušenství" má pouze indikativní hodnotu (výše uvedený rozsudek New Born Baby, bod 31).

66 Popisná povaha označení musí být krom toho posuzována samostatně ve vztahu ke každé kategorii výrobků nebo služeb uvedených v přihlášce k zápisu. Pro účely posouzení popisného charakteru slovního označení ve vztahu k určité kategorii výrobků nebo služeb je zejména bezvýznamná otázka, zda přihlašovatel dotčené ochranné známky zamýšlí nebo provádí určitý prodejní koncept zahrnující kromě výrobků nebo služeb náležejících do této kategorie, výrobky nebo služby náležející do jiných kategorií (výše uvedené rozsudky TELE AID, bod 42; CARCARD, bod 46, a TRUCKCARD, bod 47).

67 Je přesto možné, že služby a výrobky uvedené v přihlášce ochranné známky jsou nerozlučně spjaty, jelikož předmětem těchto služeb může být pouze instalace těchto výrobků, a že bylo tedy namístě přijmout společné řešení pro tyto výrobky a služby [viz v tomto smyslu rozsudek Soudu ze dne 31. března 2004, Fieldturf v. OHIM (LOOKS LIKE GRASS... FEELS LIKE GRASS... PLAYS LIKE GRASS), T-216/02, Recueil, s. II-1023, bod 33].

68 V projednávaném případě výrobky označené v přihlášce k zápisu jako příslušenství pro kytary, jakož i obaly, kufry a vaky přizpůsobené pro kytary jsou určeny výhradně k užívání společně s kytarami. Ve vztahu k výrobkům náležejícím do třídy 15 je tedy třeba přijmout totožné stanovisko, jako bylo přijato předtím ohledně basových kytar.

69 Tento závěr nemůže být ostatně zpochyběn individuální analýzou výše uvedených výrobků, které nemají žádný jiný účel než ten spjatý se zacházením s kytarami. Kdyby tedy zápis označení ROCKBASS byl požadován pouze pro obaly, kufry a vaky přizpůsobené pro kytary, a nikoliv pro kytary samotné, bylo by namístě konstatovat, že označení evokuje jediný účel těchto výrobků.

70 Rovněž pokud jde o obaly, kufry a vaky náležející do třídy 18, vzhledem k tomu, že žalobce neučinil rozdíl v rámci této druhové kategorie, je namístě potvrdit posouzení odvolacího senátu pro celou tuto kategorii.

71 Pokud jde o přístroje náležející do třídy 9, z argumentů účastníků řízení vyplývá, že stejné přístroje mohou být užívány pro různé nástroje. Jejich užívání ve vztahu k basové kytaře tedy představuje pouze jedno z jejich možných užívání.

72 V tomto ohledu je třeba podotknout, že podle judikatury existuje mezi označením a dotčenými výrobky dostatečně přímý a konkrétní vztah, jelikož technika evokovaná označením zahrnuje nebo vyžaduje užití těchto výrobků. Tato technika totiž nepředstavuje v tomto případě pouze oblast použití těchto výrobků nebo služeb, ale rovněž jejich vlastní funkce (viz v tomto smyslu výše uvedený rozsudek STREAMSERVE, bod 44). Skutečnost, že dotčené výrobky by mohly být užívány rovněž v jiné souvislosti, kterou dotčené označení neevokuje, není za těchto okolností takové povahy, aby vyvrátila tento závěr (výše uvedený rozsudek ROBOTUNITS, bod 47).

73 I když dotčené přístroje nejsou v projednávaném případě určeny k výhradnímu užívání v souvislosti s basovými kytarami, nejsou nicméně samostatně užívány

vzhledem k zacházení s elektrickými hudebními nástroji. Krom toho užívání těchto přístrojů je nezbytné ke hře na elektrickou kytaru, která není sama schopna vydávat hudební tóny. Možnost hry na elektrickou basovou kytaru je tedy funkcí přístrojů uvedených v přihlášce, a nikoliv pouze jednou z četných oblastí jejich použití. Zejména společné užívání těchto dvou kategorií výrobků je vyžadováno jim příznačnými vlastnostmi nebo z těchto vlastností přinejmenším vyplývá.

74 Pokud jde o obaly, kufry a vaky přizpůsobené těmto přístrojům, je namístě z důvodů uvedených v bodech 69 a 70 přijmout ve vztahu k těmto výrobkům řešení přijaté pro výrobky, kterým jsou přizpůsobeny.

75 Z těchto úvah vyplývá, že vztah mezi označením ROCKBASS a vlastnostmi všech výrobků uvedených v přihlášce k zápisu je dostatečně úzký na to, aby spadal pod zákaz uvedený čl. 7 odst. 1 písm. c) nařízení č. 40/94.

76 Je tedy namístě zamítnout třetí žalobní důvod.

77 Za těchto podmínek není na místě přezkoumávat čtvrtý žalobní důvod vycházející z porušení čl. 7 odst. 1 písm. b) nařízení č. 40/94. Z čl. 7 odst. 1 nařízení č. 40/94 totiž vyplývá, že k tomu, aby označení nemohlo být zapsáno jako ochranná známka Společenství, postačí, že se uplatní jeden z absolutních důvodů pro zamítnutí (rozsudek Soudního dvora ze dne 19. září 2002, DKV v. OHIM, C-104/00 P, Recueil, s. I-7561, bod 29).

78 S ohledem na výše uvedené je třeba zamítnout žalobu v celém rozsahu.

K nákladům řízení

79 Podle čl. 87 odst. 2 jednacího řádu Soudu bude účastníku řízení, který byl ve sporu neúspěšný, uložena náhrada nákladů řízení, pokud účastník, který byl ve sporu úspěšný, náhradu nákladů ve svém návrhu požadoval. Podle čl. 87 odst. 3 prvního pododstavce může Soud nicméně ve výjimečných případech náklady řízení mezi účastníky řízení rozdělit.

80 I když byl žalobce ve sporu neúspěšný, odvolací senát nepřezkoumal dodatečné odůvodnění žalobce ze dne 2. července 2003, a tím se dopustil procesního pochybení. Je tedy namístě rozhodnout, že žalobce ponese tři čtvrtiny vlastních nákladů, jakož i tři čtvrtiny nákladů OHIM, a OHIM ponese čtvrtinu vlastních nákladů a čtvrtinu nákladů žalobce.

Z těchto důvodů

SOUD (čtvrtý senát)

rozhodl takto:

1) Žaloba se zamítá.

2) **Žalobce ponese tři čtvrtiny vlastních nákladů, jakož i tři čtvrtiny nákladů vynaložených OHIM.**

3) **OHIM ponese čtvrtinu vlastních nákladů a čtvrtinu nákladů vynaložených žalobcem.**

Legal Lindh Vadapalas

Takto vyhlášeno na veřejném zasedání v Lucemburku dne 8. června 2005.

Vedoucí soudní kanceláře

H. Jung

Předseda

H. Legal